

Довідник офіцера Сухопутних військ Збройних Сил України

Довідник з питань підготовки офіцера Сухопутних військ Збройних Сил України (далі – Довідник) розроблений робочою групою управління підготовки у ВВНЗ та НЦ командування підготовки Командування Сухопутних військ Збройних Сил України під загальною редакцією командувача Сухопутних військ Збройних Сил України.

Усі питання, що стосуються цієї військової публікації направляти до управління підготовки у ВВНЗ та НЦ командування підготовки Командування Сухопутних військ Збройних Сил України на адресу: 04119, м. Київ, вул. Дегтярівська 19, Командування Сухопутних військ ЗС України, або ubp@ksv.dod.ua.

УПРАВЛІННЯ ПІДГОТОВКИ У ВВНЗ ТА НЦ
КОМАНДУВАННЯ ПІДГОТОВКИ
КОМАНДУВАННЯ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК
ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

ОБМЕЖЕННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:
обмежень для розповсюдження немає

ДОВІДНИК ОФІЦЕРА
СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК
ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Видавництво
«Центр учбової літератури»
Київ – 2022

УДК 355.541.26

Д 58

Довідник офіцера Сухопутних військ Збройних Сил України. — Київ: «Центр Д 58 учбової літератури», 2022. — 152 с.

ISBN 978-611-01-2727-1

Довідник з питань підготовки офіцера Сухопутних військ Збройних Сил України (далі – Довідник) розроблений робочою групою управління підготовки у ВВНЗ та НЦ командування підготовки Командування Сухопутних військ Збройних Сил України під загальною редакцією командувача Сухопутних військ Збройних Сил України.

Усі питання, що стосуються цієї військової публікації направляти до управління підготовки у ВВНЗ та НЦ командування підготовки Командування Сухопутних військ Збройних Сил України на адресу: 04119, м. Київ, вул. Дегтярівська 19, Командування Сухопутних військ ЗС України, або ubp@ksv.dod.ua.

ISBN 978-611-01-2727-1

© «Центр учбової літератури», 2022.

ЗМІСТ

	ВСТУП	4
	ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ	5
	ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	6
1	ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ З ПИТАНЬ ПІДГОТОВКИ	7
2	ТЕРМІНИ ТА ПОНЯТТЯ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ В ХОДІ ПЛАНУВАННЯ ДІЙ, ЗАСТОСУВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ВІЙСЬКОВИМИ ЧАСТИНАМИ (ПІДРОЗДІЛАМИ) РВІА ТА БПАК	15
3	ДОВІДКОВИЙ МАТЕРІАЛ З ПИТАНЬ ПІДГОТОВКИ ТА ЗАСТОСУВАННЯ	28
4	ОСНОВНІ ТАКТИКО-ТЕХНІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ СТРІЛЕЦЬКОЇ ЗБРОЇ ТА ОВТ	90
5	НОРМИ ВИТРАТ ПАЛЬНОГО	118
6	ТАБЛИЦЯ НАРАХУВАННЯ БАЛІВ ЗА ВИКОНАННЯ ВПРАВ З ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ	120
7	ОПЕРАТИВНІ (ТАКТИЧНІ) УМОВНІ ЗНАКИ ДЛЯ ОФОРМЛЕННЯ ОПЕРАТИВНИХ (БОЙОВИХ) ДОКУМЕНТІВ	124

ВСТУП

“...легко буде звітувати перед Батьківщиною тому воїну, хто до кінця виконав свій обов’язок. І тяжко буде тримати відповідь тому, хто в бою з ворогом не був сміливим та рішучим”.

генерал армії І.Д. ЧЕРНЯХОВСЬКИЙ

Довідник призначений для надання допомоги офіцерському складу органів військового управління, військових частин, установ та організацій в ході виконання службових обов’язків за посадою, під час заходів підготовки та в ході проведення навчань.

Структурно Довідник складається з трьох розділів:

1. Основні терміни та визначення з питань підготовки.
2. Терміни та поняття, які застосовуються в ході планування дій, застосування та управлінням військовими частинами (підрозділами) РВІА та БпАК.
3. Довідковий матеріал з питань підготовки та застосування.
4. Основні тактико-технічні характеристики стрілецької зброї та ОВТ.
5. Норми витрат пального.
6. Таблиця нарахування балів за виконання вправ з фізичної підготовки.
7. Оперативні (тактичні) умовні знаки для оформлення оперативних (бойових) документів.

ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ

Позначка військової публікації	Повне найменування військової публікації
1	2
	Наказ Міністерства оборони України від 24.02.2020 № 56 “Про питання військової стандартизації”
ВКДП 1-00(03).01	Тимчасовий порядок оформлення військових публікацій у Збройних Силах України, затверджений наказом Генерального штабу Збройних Сил України від 26.12.2018 № 460
	Тимчасова доктрина застосування сил оборони держави, затверджена наказом Генерального штабу Збройних Сил України від 31.03.2020 № 124/ДСК
ВКП 7-00(01).01	Доктрина підготовки сил оборони держави, затверджена наказом Генерального штабу Збройних Сил України від 21.01.2020 № 18
ВКП 7-00(03).01	Доктрина з організації підготовки у Збройних Силах України, затверджена начальником Генерального штабу Збройних Сил України від 01.07.2020 № 1929/НВГШ
ВКП 7-00(01).01	Доктрина розвитку військових публікацій у Збройних Сил України, затверджена начальником Генерального штабу Збройних Сил України від 29.05.2020 № 13238/С
ВКДП 7-00.01	Тимчасова настанова з оперативної підготовки у Збройних Силах України, затверджена наказом Генерального штабу Збройних Сил України від 26.06.2018 № 236
ВД 2.01.1.021	Доктрина “Об’єднана підтримка персоналу”, затверджена Головнокомандувачем Збройних Сил України від 02.07.2020 № 15846/С
ВКП 3-39(01).01	Доктрина зі скритого управління військами (силами)
ВКДП 7-00(01).01	Тимчасова інструкція з вивчення та впровадження досвіду у Збройних Силах України
ВКП 7-00(01).01	Доктрина з вивчення та впровадження досвіду у Збройних Силах України
ВКДП 7-00(03).01	Настанова з бойової підготовки у Збройних Силах України, затверджена начальником Генерального штабу Збройних Сил України від 07.10.2020
ВКП 7-00(03).01	Доктрина з організації оцінювання (сертифікації) у Збройних Силах України, затверджена начальником Генерального штабу Збройних Сил України від 30.06.2020

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

[illegible]

1. ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ З ПИТАНЬ ПІДГОТОВКИ

Аналіз проведених дій (англ. – after action review, FM 25-101) – вид внутрішньо-комунікаційної роботи посадових осіб органів військового управління, командирів (начальників), призначений для організації професійного спілкування і обговорення події (завдання, ситуації), що впливає на досягнення результатів і дотримання вимог та дозволяє особовому складу самостійно визначити особистий рівень підготовки та шляхи її удосконалення.

Боездатний стан військової частини (підрозділу) – стан, коли військова частина (підрозділ) укомплектована навченим особовим складом, штатним ОВТ, забезпечена необхідними матеріально-технічними засобами за штатами воєнного часу та набула визначених бойових спроможностей.

Бойова готовність військової частини (підрозділу) – стан, що визначає її (його) спроможність реалізувати бойовий потенціал для виконання завдань за призначенням в конкретних умовах обстановки у визначений період часу.

Бойова підготовка (англ. – operational training, AAR-06) – цілеспрямований та організований процес навчання військовослужбовців військових частин і підрозділів, а також злагодження органів управління (штабів) тактичного рівня, військових частин (підрозділів) з метою досягнення їх готовності до виконання завдань за призначенням як у мирний час, так і в особливий період.

Бойове завдання – встановлене старшим начальником військової частині (підрозділу) завдання для досягнення у встановлений термін визначеної мети в ході бойових дій (бою).

Бойові (спеціальні) спроможності – сукупність властивостей, які визначають здатність військової частини (підрозділу) виконати поставлені завдання (бойові завдання) за призначенням відповідно до визначених стандартів.

Бойовий вишкіл – комплекс знань, умінь та навичок особового складу військ (сил), його морально-психологічних і фізичних якостей, навченість і злагодженість підрозділів, військових частин, органів управління та їх здатність виконувати завдання за призначенням. Бойовий вишкіл включає польовий, повітряний та морський вишкіл.

Вимоги до спроможностей – перелік основних властивостей, які розкривають (деталізують) сутність спроможностей.

Військова частина – організаційно самостійна бойова (управлінська, забезпечуюча) і адміністративно-господарська одиниця у ЗС України, що створюється відповідними спільними наказами або директивами Міністра оборони України та Головнокомандувача ЗС України в установленому порядку та утримується на окремому штаті (штатному розписі).

Військове навчання – організований процес передачі військовослужбовцям знань, формування та вдосконалення в них умінь і навичок, психологічної та фізичної готовності, необхідних для виконання функціональних обов'язків за посадовим призначенням як індивідуально, так і

в складі підрозділів у мирний час і в особливий період.

Військовий стандарт – стандарт, прийнятий органом військової стандартизації, що встановлює для загального і неодноразового використання правила та настанови щодо діяльності у сфері оборони і спрямований на досягнення оптимального ступеня упорядкування у зазначеній сфері.

Вправа – метод навчання, який передбачає цілеспрямоване, багаторазове повторення певних дій чи операцій з метою формування умінь і навичок.

Дія (-ї) – виконання чогось, вплив на щось.

Єдиний перелік (Каталог) спроможностей МО України, ЗС України та інших складових сил оборони (англ. – joint capability area, JP 1) – перелік наявних і перспективних спроможностей МО України, ЗС України та інших складових сил оборони та деталізованих вимог до них, який забезпечує єдиний понятійний апарат під час виконання заходів планування на основі спроможностей та використовується під час оцінювання спроможностей та планування їх розвитку, формування (уточнення) вимог до спроможностей, розробки програм (проектів) розвитку спроможностей, планів державних закупівель і постачання матеріальних засобів, озброєння та військової техніки, капітального будівництва, планування та проведення заходів оперативної підготовки, планування та здійснення заходів з розвитку військової науки та оборонних технологій, формування бюджетного запиту МО України тощо.

Завдання – перелік завдань, які визначаються військовій частині (підрозділу, військовослужбовцю) для відпрацювання під час заходів підготовки з метою набуття необхідних бойових (спеціальних, індивідуальних) спроможностей із виконання завдань, передбачених “Каталогом індивідуальних і колективних завдань з підготовки ЗС України”.

Загальне планування бойової підготовки – процес визначення, уточнення та деталізації в планувальних документах мети, завдань і заходів підготовки військових частин (підрозділів) на основі вихідних даних для планування підготовки та Замислу підготовки СВ ЗС України на навчальний рік.

Заняття з визначених предметів навчання – систематичні або періодичні заняття, що проводяться з метою підвищення знань, набуття практичних вмінь і навичок, необхідних для виконання функціональних обов’язків за посадою.

Запровадження стандарту НАТО (стандарту у сфері оборони держави – члена НАТО) – комплекс заходів, що включає вивчення та прийняття рішення про застосування у секторі безпеки і оборони положень (норм, вимог) стандарту НАТО (стандарту у сфері оборони держави – члена НАТО), прийняття до прямого застосування або розроблення на основі стандарту НАТО (стандарту у сфері оборони держави – члена НАТО) відповідного акта законодавства чи документа з військової стандартизації (внесення відповідних змін та/чи доповнень до чинних документів), надання йому чинності в установленому порядку, застосування розробленого документа в діяльності складових сектору безпеки і оборони України.

Знання – наукові факти, відомості, теоретичні положення та постулати, умовиводи та наукові припущення.

Індивідуальна підготовка – цілеспрямований та організований процес послідовних заходів навчання та виховання всіх категорій військовослужбовців, спрямований на формування у них необхідного рівня знань, умінь, навичок, фізичних і психологічних якостей для виконання обов'язків за посадою (спеціальністю) як у мирний час, так і в особливий період.

Індивідуальні спроможності військовослужбовця – рівень теоретичних знань, практичних навиків і вмінь, психологічних і фізичних якостей, якими повинен володіти військовослужбовець для якісного виконання своїх обов'язків (функцій) відповідно до займаної посади.

Колективна підготовка – цілеспрямований та організований процес послідовних заходів підготовки ОБУ, військових частин (підрозділів) і створених на тимчасовій основі тактичних груп, який проводиться для досягнення такого рівня злагодженості, що забезпечить (гарантуватиме) ефективне виконання покладених на них завдань як у мирний час, так і в особливий період.

Критерій – підстава для оцінки предмета або явища, визначення або класифікація чогось.

Курсова підготовка – навчальний процес, який організовується та проводиться на базі вищих військових навчальних закладів (навчальних центрів) у відповідності до вимог керівних документів, перед призначенням військовослужбовців на вищу посаду або для підвищення їх кваліфікації.

Метод навчання – сукупність прийомів і способів, за допомогою яких здійснюється передача та засвоєння знань та формування вмінь.

Методика – це сукупність дидактичних прийомів, засобів і способів організації навчання, які, в певній послідовності використовуються керівником (викладачем, інструктором) в навчальному процесі для досягнення визначеної мети.

Міжвидова підготовка – комплекс узгоджених за замислом, місцем і часом заходів, що проводяться з метою спільного відпрацювання елементів навчально-бойових завдань для набуття бойових спроможностей штабами і управліннями військових частин та військовими частинами (підрозділами), що структурно відносяться до різних видів ЗС України.

Мобілізаційні ресурси – військовозобов'язані, резервісти, призовники, транспортні засоби і техніка національної економіки, які перебувають на обліку у військових комісаріатах та можуть бути використані (залучені) для комплектування органів військового управління, військових частин (установ) під час мобілізації.

Мобілізація – комплекс заходів, що здійснюються з метою планомірного переведення національної економіки, діяльності органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій на функціонування в умовах особливого періоду, а ЗС України, інших складових сил оборони, оперативно-рятувальної служби цивільного захисту – на організацію і штати воєнного часу.

Морально-психологічне забезпечення (англ. – morale and welfare activities, AAP-15) – вид всебічного забезпечення, який має за мету формування, підтримання та відновлення морально-психологічного стану особового складу військ (сил), необхідного для успішного виконання завдань за призначенням.

Морально-психологічний стан (англ. – morale, STANAG-2565ed1) – ситуаційний стан духовної, моральної, ідеологічної налаштованості, військово-професійної готовності та психологічної здатності військовослужбовців виконувати завдання за призначенням.

Навики – здатність військовослужбовця автоматично виконувати певні дії. Практичне застосування знань, умінь і навичок у ході навчального процесу забезпечує їх перетворення на професійну майстерність.

Навчальна дисципліна – система понять щодо явищ, закономірностей, законів, теорій будь-якої відповідної галузі діяльності з визначенням потрібного рівня сформованості у тих, хто навчається, певної сукупності знань, умінь і навичок.

Навчальні об'єднані спроможності (англ. – offensive (counter-offensive), AAP-06) – сукупність знань, умінь та навичок персоналу, злагодженість військового колективу, у складі якого він виконує оперативні (бойові) завдання.

Норматив – часовий, кількісний і якісний показник виконання окремими військовослужбовцями або підрозділами поставлених завдань, прийомів і дій, пов'язаних із застосуванням ОБТ в ході бойової підготовки.

Об'єднана підготовка (англ. – joint training, CJCSI 3500.01H) – організований за єдиним замислом і планом процес навчання військовослужбовців, злагодження органів військового управління, військових частин (кораблів), підрозділів, які є складовими частинами двох і більше видів, родів військ (сил), інших складових сил оборони (якщо такі визначені) з метою досягнення їх готовності до об'єднаних дій у складі відповідного угруповання.

Об'єднані спроможності – сукупність оперативних (бойових) спроможностей командувань видів, окремих родів військ (сил) ЗС України, з'єднань та військових частин, що не належать до видів ЗС України, інших складових сил оборони, що перебувають у безпосередньому підпорядкуванні інших ОВУ.

Об'єкти підготовки – військові частини (підрозділи), офіцерський, сержантський і рядовий склад СВ, з якими проводяться заходи бойової підготовки.

Оперативна підготовка – цілеспрямований та організований процес підвищення навченості генералів, офіцерів, а також підготовки (злагодження) ОВУ (штабів) оперативно-стратегічного та оперативного рівнів з метою досягнення їх готовності до виконання завдань за призначенням як у мирний час, так і в особливий період.

Оцінювання – перевірка військової частини (штабу, підрозділу) вищим в порядку підпорядкованості командуванням для визначення її (його) відповідності стандартам і можливості зарахування її (його) до переліку

готових військових частин (підрозділів) ЗС України.

Орган військового управління (англ. – command, JP 1) – робочий орган управління військами. Він призначений для виконання завдань з управління військами у повсякденній діяльності та під час підготовки і ведення операції (бойових дій). Головним структурним підрозділом органу військового управління є штаб.

Організаційна структура – організаційно побудована модель військової частини, яка відображає функціональні зв'язки і підпорядкованість її структурних підрозділів або посад.

Організаційно-штатна структура – організаційна модель військової частини, яка розробляється на основі штату або завдань, які передбачається покласти на військову частину, типових структур та нормативів, фондів грошового забезпечення і заробітної плати, затвердженого обсягу робіт тощо.

Охорона державної таємниці – комплекс організаційно-правових, інженерно-технічних, криптографічних та оперативно-розшукових заходів, спрямованих на запобігання розголошенню секретної інформації та втратам її матеріальних носіїв.

Оцінювання спроможностей (англ. – capabilities-based assessment, CJCSI 30/10.02D) – аналітичне дослідження, яке проводиться спеціально створеною робочою групою з метою аналізу окремих спроможностей чи груп (типових груп) спроможностей, встановлення (удосконалення) вимог до них, визначення відповідності цих вимог критеріям ефективності їх оперативного (бойового) застосування, які необхідні для успішного виконання завдань, пошуку недоліків та вироблення рекомендацій щодо їх усунення (пом'якшення).

Період підготовки – строк, протягом якого військова частина (підрозділ) знаходиться в одному із визначених станів, а саме: відновлення боєздатності (базовий період); інтенсивної підготовки (інтенсивний період); виконання завдань (підтримання готовності до виконання завдань) за призначенням (підтримуючий період).

Підготовка в навчальних центрах – процес систематичного військового професійно-технічного навчання військовослужбовців, спрямований на набуття ними знань, умінь і навичок у військово-професійній діяльності, розвиток компетентності та професіоналізму, виховання загальної і військово-професійної культури, необхідних для виконання своїх службових обов'язків на займаній посаді з метою задоволення потреб СВ ЗС України.

Підготовка в наукових установах – процес підготовки науково-педагогічних і наукових працівників для ВВНЗ (ВНП ЗВО) та наукових установ з наукових спеціальностей з метою задоволення потреб СВ ЗС України та інших складових сил оборони держави на посади, які передбачають науковий ступінь.

Підготовка у ВВНЗ (ВНП ЗВО) – освітній процес підготовки курсантів (слухачів), ад'юнктів, докторантів за відповідними рівнями вищої освіти для подальшої служби на посадах офіцерського (сержантського) або начальницького складу з метою задоволення потреб СВ ЗС України та інших складових сил оборони держави.

Підготовка персоналу – цілеспрямований та організований процес навчання військовослужбовців, працівників ЗС України та інших складових сил оборони, державних службовців органів державної влади та органів місцевого самоврядування, резервістів, які проходять службу у військовому резерві ЗС України, що здійснюється у ВВНЗ і ВВП ЗВО, наукових установах, навчальних центрах, коледжах, центрах підготовки сержантського складу, школах підготовки.

Підготовка резервів – цілеспрямований та організований процес навчання та виховання військовозобов'язаних, у тому числі резервістів усіх категорій: офіцерів, сержантів, солдатів за всіма спеціальностями, підготовки органів управління (штабів), військових частин (підрозділів) стратегічного (оперативного) резерву з метою досягнення їх готовності до виконання завдань за призначенням як у мирний час, так і в особливий період.

Підготовка СВ ЗС України – організований за єдиним замислом і планом процес навчання військовослужбовців, злагодження ОБУ, військових частин, підрозділів, установ та організацій з метою досягнення їх готовності до виконання завдань за призначенням як у мирний час, так і в особливий період.

Планування бойової підготовки – процес, який полягає в колективній роботі командирів (начальників), управлінь (штабів) військових частин (підрозділів) щодо визначення порядку та послідовності проведення узгоджених за замислом, місцем і часом заходів бойової підготовки, спрямованих на набуття (наращування, підтримання) визначених бойових спроможностей, всебічного забезпечення спланованих заходів (з урахуванням виділених обсягів фінансування) та відображенні їх у планувальних документах.

Повітряний вишкіл – професійна навченість льотного складу веденню бойових дій за різних умов обстановки; найважливіший показник бойової готовності екіпажів вертольотів, військових частин (підрозділів) армійської авіації; включає комплекс навичок льотного складу в пілотуванні, навігації і бойовому застосуванні, а також його льотно-тактичну підготовку.

Показник – кількісна або якісна величина окремої властивості або сукупності властивостей об'єкта перевірки, яка характеризує його дійсний стан на даний період часу. Показник, зазвичай має найменування, позначку і значення. Розрізняють кількісні (значення – числова величина) та якісні показники (значення – словесний не кількісний опис міри прояви властивості або сукупності властивостей, що розглядаються).

Польовий вишкіл – комплекс умінь та навичок військовослужбовців, злагоженість підрозділів, військових частин, органів управління (штабів військових частин) та їх здатність вести бойові дії в різних умовах обстановки або виконувати інші завдання за призначенням.

Поточне планування бойової підготовки – процес уточнення, деталізації в планувальних документах заходів, визначених у ході загального планування, відповідно до затвердженого кошторису МО України та плану утримання і розвитку ЗС України на поточний рік та коригування заходів підготовки СВ ЗС України на місяць, тиждень.

Потреба – різниця між необхідними та наявними ресурсами (людськими, матеріальними, фінансовими, а також послугами), що використовуються для належного виконання завдань ЗС України та іншими складовими сил оборони за виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру.

Правова робота у військовій частині – комплекс правових заходів та засобів, які здійснюються командуванням військової частини щодо забезпечення правильного застосування, неухильного дотримання та запобігання невиконанню законодавства, інших нормативних документів у ЗС України військовослужбовцями та працівниками під час виконання покладених на них обов'язків та завдань.

Тактична група – тимчасово створене військове формування одного виду ЗС України шляхом посилення (придання) військовими частинами (підрозділами) інших видів ЗС України та родів військ, спеціальних військ, військових частин (підрозділів) матеріально-технічного, медичного забезпечення для спільної підготовки та виконання конкретних тактичних завдань в ході ведення основних видів бойових дій.

Територіальна оборона (англ. – homeland defense, JP 1) – система загальнодержавних воєнних і спеціальних заходів, що здійснюються в особливий період із завданнями: охорони та захисту державного кордону; забезпечення умов для надійного функціонування органів державної влади, органів військового управління, стратегічного (оперативного) розгортання військ (сил); охорони та оборони важливих об'єктів і комунікацій; боротьби з диверсійно-розвідувальними силами, іншими озброєними формуваннями агресора та антидержавними незаконно утвореними збройними формуваннями, підтримання правового режиму воєнного стану.

Типові завдання ЗС України – структурований перелік перспективних завдань (стратегічних, оперативних і тактичних), які можуть виконувати органи військового управління, з'єднання, військові частини, військові навчальні заклади, установи та організації ЗС України у довгостроковій перспективі відповідно до імовірних сценаріїв виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру.

Тренування – осмислене багаторазове повторення (виконання) прийомів, дій (вправ) з метою набуття та удосконалення функціональності організму. Систематичні та цілеспрямовані тренування тих, хто навчається шляхом виконання певних дій, забезпечують перетворення знань та умінь на навички.

Уміння – здобута на підставі власного досвіду та знань здатність виконувати окремі дії різної складності або програму дій, що дозволяє вирішувати конкретні цільові завдання. Характерним для умінь є те, що всі дії виконуються під постійним контролем уваги, а також здатність військовослужбовців виконувати рухові дії, відповідно до певної ситуації.

Управління військами (англ. – command and control, JP 1) – процес цілеспрямованого впливу командувачів, органів військового управління на війська, що здійснюється для підтримання готовності військ до виконання завдань за призначенням, їх підготовки та успішного виконання ними завдань у

ході ведення операцій (бойових дій).

Управління підготовкою – процес цілеспрямованого впливу командувачів (начальників, командирів) і штабів на об'єкти підготовки, що здійснюється для виконання ними визначених завдань відповідно до замислу та мети підготовки.

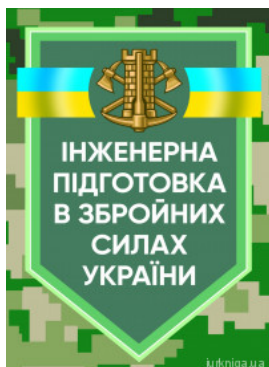
Цивільно-військове співробітництво (англ. – civil-military cooperation, АЖР 3.19) – системна, планомірна діяльність ЗС України: командувачів (командирів), начальників, органів військового управління, штабів всіх рівнів, військових частин (підрозділів) та/або військовослужбовців для взаємодії з об'єктами цивільного середовища з метою створення сприятливих умов для виконання визначених їм завдань з використанням військових та невійськових сил та засобів.

Цикл навчання – строк, за який військова частина (підрозділ) набуває та підтримує здатність виконувати визначені їм завдання та складається з трьох періодів підготовки (базового, інтенсивного та підтримуючого).

Ціль партнерства – ціль (завдання) оборонного планування, спрямована на досягнення сумісності сил і засобів держав-партнерів з силами і засобами держав – членів міжнародних безпекових організацій. Цілі партнерства визначають кількісні та якісні показники, що враховуються під час розробки програм розвитку збройних сил та планів їх утримання і розвитку.

Форма військового навчання – організаційна складова процесу військового навчання, яка обумовлює сукупність умов, дій і засобів, в яких здійснюється навчання, а саме: склад тих, хто навчається, структуру заняття, місце його проведення, тривалість.

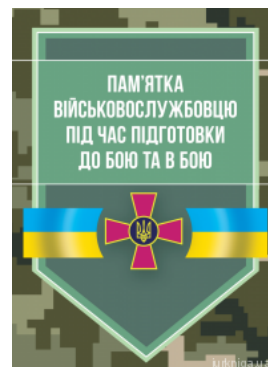
Книги, які можуть вас зацікавити

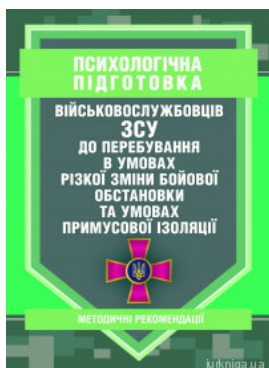
Інженерна підготовка в
Збройних Силах
України

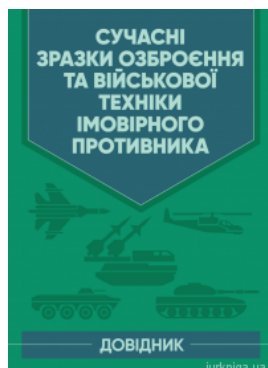
Статут Збройних сил
України. Збірник
законів. Алерта

Пам'ятка
військовослужбовцю
під час підготовки до
бою та в бою

Психологічна
підготовка
військовослужбовців
ЗСУ до перебування в
умовах різкої зміни
бойової обстановки та
умовах примусової
ізоляції. Методичні...

Сучасні зразки
озброєння та військової
техніки імовірного
противника. Довідник

Техніка бою. Основи.
Том 1. Частина 2

Перейти до галузі права
Військове право

Перейти на сайт →